

Έπίκαιρο

Ανάγκη ιεραποστολής

«Η καλύτερη άμυνα», λένε, «είναι η επίθεση». Σήμερα, λοιπόν, παιδιά, η Έκκλησία μας δίνει τό σύνθημα για επίθεση!

Επιστράτευση έχουμε; Πόλεμος κηρύχτηκε; Ναι, πόλεμος! Στρατευομένη ονομάζεται η Έκκλησία μας, καί κάνει επιθέσεις... για να κατακτήσει, να αϊχμαλωτίσει, να κερδίσει λάφυρα!

Είστε έτοιμοι, λοιπόν, για τή μάχη; Κρατάτε στά χέρια σας τά όπλα; Ποιά είναι τά όπλα γι' αυτήν τή μάχη; Είναι όπλα πανίσχυρα, αποτελεσματικά, νικηφόρα. Άρκεϊ νά γνωρίζουμε τόν χειρισμό τους.

Όπλο πρώτο επιθετικό: ή πίστη, ή πίστη σόν ζωντανό Θεό. Άν αυτή ή πίστη σάν άγια φωτιά πυρακτώνει τήν καρδιά μας, είμαστε έτοιμοι για τή μεγάλη μάχη.

Όπλο μας άμυντικό: ή προσευχή, ή ζωντανή προσευχή, πού γίνεται μέ προσοχή, μέ αγάπη, μέ επιμονή. Μοιάζει μέ άσπίδα όλόσωμη, πού μας ασφαλίζει από όλα τά βέλη τών έχθρων, όσο πυκνά κι αν πέφτουν πάνω μας.

Άλλά δέν είπαμε ακόμη ποϋ θά έπιτεθοϋμε. Ποιούς θέλουμε νά αϊχμαλωτίσουμε καί νά λαφυραγωγήσουμε;

Είναι ανάγκη, παιδιά, νά κάνουμε **δυναμική επίθεση ...στό σχολείο μας, στήν οικογένειά μας, στό περιβάλλον μας!** Όχι, βέβαια, για νά τά καταστρέψουμε καί νά τά ρημάζουμε... Άλλά τότε;

Τί επίθεση νά κάνουμε; Μιά επίθεση δυναμική καί εὐλογημένη: Νά κάνουμε **ἱεραποστολή**. Αὐτὴ εἶναι ἡ επίθεση πού κάνει ἡ Ἐκκλησία μας, γιὰ νά κατακτήσει καρδιές, νά αἰχμαλωτίσει ψυχές καί νά τίς ὀδηγήσει ὅχι στὸν θάνατο ἀλλὰ στὴ σωτηρία, νά μαζέψει λάφυρα γιὰ τὸν Χριστό, γιὰ τὸν οὐρανό!

Νά κάνουμε ἱεραποστολή! Νά ἔχουμε σύνθημά μας τὸ σύνθημα τῶν πρώτων χριστιανῶν: **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»**. Ἡ λέξη «ΙΧΘΥΣ» σχηματίζεται ἀπὸ τὰ ἀρχικά τῆς φράσης: Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σωτήρ. **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»** σημαίνει «Ὁ καθένας νά πάρει κι ἄλλον ἓνα κι ὅλοι μαζί νά βαδίζουμε πρὸς τὸν Χριστό!». Αὐτὸ νά γίνει καί τὸ δικό μας σύνθημα: **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»!** Ὁ καθένας νά πάρει κι ἄλλον ἓνα κι ὅλοι μαζί νά συναντηθοῦμε στὸ κατηχητικό ἢ στὸν ναὸ τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς.

Ἰδιαίτερα στὶς μέρες μας, παιδιά, εἶναι ἀνάγκη, **κατεπεΐγουσα ἀνάγκη** νά κάνουμε ἱεραποστολή. Δέν ξέρω ἂν τὸ ἔχετε παρατηρήσει, οἱ ἄνθρωποι γύρω μας

* ἀναζητοῦν τὸ φῶς, ἀλλὰ ὀλοένα καί περισσότερο βυθίζονται στὸ σκοτάδι

* διψοῦν γιὰ ἀλήθεια, γιὰ χαρά, γιὰ ἀληθινὴ ἀγάπη, ἀλλὰ γιὰ νά ξεδιψάσουν πίνουν βαλτονέρι ἢ ἔστω θαλασσόνερο, πού κάνει τὴ δίψα τους μεγαλύτερη

* ψάχνουν νά βροῦν τὸν δρόμο καί χάνονται μέσα στὸν λαβύρινθο αὐτοῦ τοῦ κόσμου, βρίσκονται συνεχῶς μπροστὰ σέ ἀδιέξοδα.

Σὰς ἔχει ποτέ ἀπασχολήσει, παιδιά, αὐτὸ τὸ θέμα τῆς ἱεραποστολῆς; Εἶναι μέσα **στὶς ἐπιθυμίες, στοὺς στόχους σας** νά ὀδηγήσετε μιὰ ψυχὴ κοντὰ στὸν Χριστό;

Κάνετε ποτέ προσευχὴ γιὰ κάποια ψυχὴ νά γνωρίσει τὸν Θεό; Εἶναι **αἷτημα σὴν προσευχὴ σας**: «Χριστέ μου, Σέ παρακαλῶ, βοήθησέ με νά ὀδηγήσω μιὰ ψυχὴ κοντὰ σου!»;

Μιά τέτοια προσευχή δέν εἶναι μόνο γιά τούς ἱεραποστόλους πού ἀφήνουν τήν πατρίδα τους, τήν καριέρα τους, τήν προσωπική τους ζωή, γιά νά φέρουν τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου σέ χῶρες μακρινές. Δέν εἶναι μόνο γιά τά πρόσωπα πού καί ἐδῶ στήν πατρίδα μας ἀφιερώνουν ὅλη τους τή ζωή στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Δέν εἶναι μόνο γιά τούς κατηχητές καί τίς κατηχήτριες, μόνο γιά τούς ἱερεῖς καί τούς ἐπισκόπους. **Αὐτή ἡ προσευχή εἶναι γιά ὅλους ὅσοι ἀγαποῦν τόν Θεό.**

«Γράμματα πολλὰ δέν ξέρω», ἔλεγε μιὰ θεοφιλῆς ψυχή, «ἀλλά μπορῶ νά συστήσω στούς ἄλλους τόν Θεό, ὅπως τό παιδί συστήνει τόν πατέρα του, ὅπως συστήνω τόν γιατρό πού μέ ἔκανε καλά... Δέν ἀντέχω νά τούς βλέπω μακριά ἀπό τόν Θεό νά ὑποφέρουν, νά κινδυνεύουν...».

Τέτοιες ψυχές ἔχει ἀνάγκη ὁ κόσμος μας, πού νά ἀγαποῦν τόν Θεό καί νά λαχταροῦν νά Τόν συστήσουν στούς ἄλλους!

«Ζητεῖται φλόγα», εἶναι ὁ τίτλος ἑνός ποιήματος. Ζητεῖται καρδιά πού νά φλέγεται ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό... Ζητεῖται ἱεραπόστολος!

Ἀντηχεῖ ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσ στούς αἰῶνες. Τό εἶπε στόν προφήτη Ἡσαΐα, τό ἐπαναλαμβάνει σήμερα καί σέ μᾶς: **«Ποιόν νά στείλῃ; Ποιός θά πάει στόν λαό μου νά τοῦ μιλήσει γιά μένα;»** (βλ. Ἠσ 6,8). Ψάχνει ὁ Θεός, ψάχνει νά βρεῖ ψυχές πού νά Τόν ἀγαποῦν καί νά νιώθουν τόν πόνο του πού χάνονται οἱ ἄνθρωποι μακριά του. Ψάχνει νά βρεῖ ἀνάμεσά σας παιδιά πού νά ἔχουν μέσα τους αὐτή τήν ἐπιθυμία, νά μιλήσουν στούς ἄλλους γιά τόν ζωντανό καί ἀγαπημένο τους Θεό!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Κύριός μας ἔχει **ἕνα παράπονο**. Μᾶς τό εἶπε: «οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός» (Λκ 16,8). Τά παιδιά πού ζοῦν μέσα στό σκοτάδι αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι πιό δραστήρια, τό μυαλό τους μηχανεύεται συνεχῶς νέους τρόπους γιά τό κακό. Ἀντίθετα, τά παιδιά πού ζοῦν μέσα στό

φῶς, τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ -τί κρίμα!- ἐμφανίζονται συχνά νωχελικά, αδιάφορα, ψυχρά γιά ὅ,τι εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Ἐλεγε μιά δασκάλα γιά ἕναν μαθητή της -τῆς Γ΄ Δημοτικοῦ- πού ἐγίνε μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά, πόσο ἐπέμενε νά τήν πάρει σίς συναντήσεις τους. «Κυρία», τῆς ἔλεγε, «πρέπει νά σωθεῖτε! Τί θά κά- νετε ὅταν ἔρθει τό τέλος τοῦ κόσμου;». Καί ἡ δασκάλα ὁμολογοῦσε: «Ἐγώ τόσο καιρό δέν τοῦ μίλησα γιά τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του. Κι αὐτός τώρα, δές τί ἀγωνία ἔχει γιά μένα...».

Νά παρακαλέσουμε, παιδιά, τόν Κύριό μας νά μᾶς βοηθήσει, νά μᾶς δώσει τή χάρη του! Νά ἀνάψει καί στή δική μας καρδιά μιά φλόγα, νά τήν κάνει φωτιά, ἅγια πυρκαγιά, πού **νά μή μᾶς ἀφήνει νά ἡσυχάσουμε**: «Γύρω μου, δίπλα μου χάνονται ψυχές μακριά σου, Θεέ μου! Νά μποροῦσα κάτι νά κάνω...». Κι αὕτη ἡ ἱερή ἀνησυχία νά μᾶς κρατᾷ **σέ ἐγρήγορη, νά ἀρπάζουμε κάθε εὐκαιρία** πού μᾶς παρουσιάζεται γιά...

- ✓ νά ἀνοίξουμε μιά συζήτηση
- ✓ νά δωρίσουμε ἕνα ὠφέλιμο βιβλίο ἢ ἕνα χριστιανικό περιο- δικό
- ✓ νά χαρίσουμε μιά κάρτα μέ μιά ωραία εὐχή ἢ ἕναν σελιδο- δείκτη μέ ἕνα ἀγιογραφικό μήνυμα
- ✓ νά ὀργανώσουμε στήν τάξη μας τή χριστουγεννιάτικη γιορτή
- ✓ νά καλέσουμε τούς συμμαθητές μας σέ μιά συνάντηση ἢ μιά ἐκδήλωση τοῦ κατηχητικοῦ μας
- ✓ νά προβληματίσουμε τούς ἄλλους γύρω μας μέ τή στάση καί τή συμπεριφορά μας.

Ἡ ἀποτελεσματικότερη ἱεραποστολή, τό πιό δυνατό κάλεσμα, τό πιό καλό «δόλωμα» γιά νά ἀλιευτοῦν ψυχές στή σωτηρία εἶναι **ἡ ἴδια ἡ ζωή μας**, ὅταν εἶναι γνήσια χριστιανική! **«Ἐσεῖς εἶστε τό ἀλάτι τῆς γῆς καί τό φῶς τοῦ κόσμου» (ΜΘ 5,13. 14)**, εἶχε πει ὁ Χριστός στούς μαθητές του. Μή φοβάστε νά διαφέρετε, παιδιά, μέσα στήν τάξη σας! Ἄν δέν διαφέρετε σέ τίποτε, πῶς θά εἶστε φῶς πού

διαλύει τό σκοτάδι; Πώς θά είστε τό άλάτι πού δέν άφήνει τόν κόσμο νά σαπίσει, άν κι έσεΐς συμπαρασύρεστε σέ ό,τι άσχημο; Γίνετε «άλας Χριστοῦ» καί «φῶς τοῦ κόσμου», τολμήστε νά κάνετε τή διαφορά!

Καί νά ξέρετε, δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐεργεσία από τήν ιεραποστολή.

Ήταν δύο φίλες. Ἡ μία άρρώστησε από καρκίνο. Δέν είχε καμιά σχέση μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἡ άδερφή τῆς φίλης της, γιά νά τή στηρίξει, κράτησε μαζί της μία τηλεφωνική επικοινωνία. Κάποια στιγμή τῆς μίλησε καί γιά τήν Ἐξομολόγηση. Τό άρρωστο κορίτσι, πού τήν είχε εκτιμήσει γιά τό γνήσιο ένδιαφέρον της, τήν έμπιστεύτηκε. Ζήτησε γιά πρώτη φορά νά εξομολογηθεῖ καί νά κοινωνήσει. Λίγο καιρό μετά, έφυγε από αὐτόν τόν κόσμο ειρηνική καί χαρούμενη, μέ τή βεβαιότητα ότι ο θάνατος δέν είναι παρά ένα ταξίδι γιά τήν ὑπέροχη χώρα τῆς αἰωνιότητας. Στ' αλήθεια, ποιά άπ' όλες τίς εὐεργεσίες πού δέχτηκε αὐτό τό κορίτσι στή ζωή του μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ αὐτήν πού τῆς πρόσφερε ἡ πιστή άδελφή τῆς φίλης της;

Φανταστεῖτε σέ μία πεζοπορία, διψασμένοι, νά ψάχνετε νά βρεῖτε νερό καί κάποιος από τήν ομάδα ανακαλύπτει κάπου μία πηγή μέ γάργαρο, τρεχούμενο νερό. Δέν θά φωνάζει όσο πιο δυνατά μπορεῖ, γιά νά τόν ακούσουν καί ὅλοι οἱ άλλοι πού ψάχνουν, νά έρθουν γιά νά πιοῦν καί νά ξεδιψάσουν; Ὅλους ὅσους αγαπάτε -τούς γονεῖς, τά άδέρφια, τούς φίλους, τούς συμμαθητές σας- κάντε τό πᾶν, παιδιά, γιά νά τούς ὀδηγήσετε κοντά **στήν πηγή τῆς ζωῆς**, πού εἶναι ὁ Χριστός μας! Μήν έφησυχάζετε άν τούς βλέπετε νά μένουν μακριά του! Βάλτε τους στήν προσευχή σας, δώστε τους διάφορες εὐκαιρίες, ψάξτε νά βρεῖτε τρόπους... Πείτε τους, ὅπως ὁ Φίλιππος στόν Ναθαναήλ: «έρχου καί ἴδε» (Ιω 1,47). Ἄν έρθουν, άν γνωρίσουν τόν Χριστό -άρκεῖ αληθινά νά Τόν γνωρίσουν-, θά Τόν αγαπήσουν καί θά σᾶς εὐγνωμονοῦν.

“Ένας πρώην είδωλολάτρης, όταν βαπτίστηκε χριστιανός, ἔλεγε: «Όταν ἀξιωθῶ νά πάω στόν παράδεισο, θά τρέξω πρώτα νά προσκυνήσω τόν Χριστό πού μέ ἔσωσε μέ τή θυσία του ἐπάνω στόν Σταυρό. Κι ἀμέσως μετά, θά τρέξω νά φιλήσω τό χέρι τοῦ ἱεραποστόλου πού μοῦ μίλησε γιά τόν Χριστό. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης μου, ἀφοῦ αὐτός μοῦ μίλησε γιά τόν σωτήρα μου Χριστό».

Ἡ ἐβδομάδα πού ξεκινᾷ ἀπό σήμερα -**Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας**- χαρακτηρίζεται ὡς «**Εβδομάδα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς**». Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει ἰδιαίτερα αὐτή τήν ἐβδομάδα νά ἔχουμε στή σκέψη καί **στήν προσευχή μας τούς ἱεραποστόλους** πού μακριά ἀπό τήν πατρίδα τους, σέ δύσκολες πολλές φορές συνθήκες κηρύπτουν τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του. Μᾶς δίνει καί τή δυνατότητα νά συνεισφέρουμε στό μεγάλο τους ἔργο συμμετέχοντας στόν **ἔρανο** πού διεξάγει.

Αὐτή τήν ἐβδομάδα, παιδιά, ἀξίζει νά μᾶς ἀπασχολήσει ἰδιαίτερα καί τό θέμα τῆς δικῆς μας ἱεραποστολῆς στό σχολεῖο, στήν οἰκογένεια, στό περιβάλλον μας.

Εὐχομαι σέ ὅλους: Καλό βόλι! Καλή ἐπιτυχία σίς ἱεραποστολικές σας προσπάθειες!

(Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Α΄»: α) «Ἱεραποστολικό», σ. 72, β) «Ἀλιεῖς», σ. 76, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Συνταγή: νησιήσιμες καριόκες.
3. Δίπτυχο: «Δεήθητε...» (Μθ 9,38).
4. Τραγούδια σέ προβολή.